

J rašymas

pastaba: priebalsis j yra savaime minkštinamas, todėl po jo net prieš a, ą, u, ų, ū niekuomet nereikia rašyti minkštinamosios i. Pvz. joja, jūsų, javas, jo.

Aiškinamas diktantas

Julija šluoja nauja šluota. Jonas joja į miestą. Saulė jau patekėjo. Pievoje žaliuoja jauna žolėlė. Jurgis kieme kapoja malkas. Pradėjo pūsti šaltas vėjas. Laukuose pribrendo javai. Juokiasi puodas, kad katilas juodas. Jis nieko nebijo. Darželyje linguoja lelijos. Vienas antrą veja ir niekas nepaveja. Kaimuose pradėjo šienapjūtė.

Kiemas užžėlė tankia veja. Juoda duona ne badas. Ona buvo gera juostų audėja. Jam kilo galvoje gera mintis. Juodvarnis tupėjo medyje. Jaunoji seselė žirgą balnojo. Linai sukrauti jaujoje. Dėdė išgalando pjūklą. Pjovė šieną per visą dieną.

Tikrinamasis diktantas

Susirinko gana didelis mergaičių būrys. Jos atėjo atsisveikinti su savo drauge Julija. Julija važiuoja į Kauną. Ten ji mokysis amatų mokykloje. Julija žada mergaitėms rašyti ir jų nepamiršti. Julija atsisėjo į autobusą. Draugės padavė jai gėlių puokštę. Autobusas išvyko į Kauną.

Jonas mėgo meškerioti. Anksti rytą jis nuėjo prie upės. Pradėjo meškerioti. Žuvys tuojau pradėjo kibti. Meškerioti sekėsi. Jonas greitai prisimeškeriojo žuvies ir linksmas praėjo namo.

Gilioje dauboje tekėjo upelis. Per jį buvo nutiestas tiltelis. Palijo. Vanduo išsiliejo iš krantų ir apsėmė tiltelį. Jonui reikėjo pereiti š kitą upelio pusę. Jis bijo bristi per vandenį. Jonukas netoliese pamatė valtėlę. Joje sėdėjo žvejys. Jonukas paprašė žveją perkelti jį į kitą pusę. Žvejys perkėlė Jonuką.

